

[Connie Hedegaard]

Der er bevægelse i tingene, men det tager nogen tid. Det er århundreders, for ikke at sige årtusinders, holdning til ligestilling, der skal ændres, og jeg synes, vi når meget hele tiden. Kvindebevægelsen har åbenbart ikke nået tilstrækkelig meget, hvis vi skal tro på, hvad fru Elisabeth Bruun Olesen sagde lige før, men nu er regeringen altså i gang med at sætte lidt af det i system. Regeringen gør noget. Der skal ikke stå det indtryk tilbage efter denne debat, at der slet ikke er andre end fru Elisabeth Bruun Olesen og forslagsstillerne i øvrigt, der er opmærksomme på problemet. Det er der, og der sker noget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg skal blot præcisere igen: dette forslag handler om efteruddannelse af lærere. Det er derfor, familien ikke er bragt ind i det. Det handler ikke om efteruddannelse af familien. Man må diskutere på de præmisser, et forslag er lavet på. Dette er ikke et oplæg til en generel ligestillingsdebat, men en påpegning af, at de lærere, som underviser i folkeskolen, på gymnasiet og i særlig grad på de tekniske skoler, har en meget mangelfuld viden både om kvindepædagogik, om kvinders placering på arbejdsmarkedet og om den debat, der har været ført i mange år. Deres efteruddannelsesmuligheder generelt set på de tekniske skoler er meget dårlige, og vedrørende kvindepædagogik og ligestilling eksisterer de stort set ikke.

Så sagde jeg ikke, at hver eneste dansk folkeskolelærer er skyld i, at pigerne udvikler sig på en anden måde end drengene – man hører måske nogle gange det, man har lyst til at høre – jeg sagde, at også folkeskolelærere er et produkt af det samfund, vi lever i, og at de undersøgelser, der er blevet lavet, har vist, at danske folkeskolelærere faktisk opfører sig forskelligt over for drenge og piger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 118:

Forslag til folketingsbeslutning om en forbedret støtte til elever på folkehøjskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler og efterskoler.

Af Ole Vig Jensen (RV) m.fl.
(Fremsat 30/1 87).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er en god bekendt, der er til behandling i dag som sidste punkt på en lang dagsorden. Jeg tænker ikke på hr. Ole Vig Jensen som en god bekendt, men på hans forslag. Det er jo sat ind i finansloven for 1987 med 20 mill. kr., og det er aftalt, at i næstfølgende finansår vil de 20 mill. kr. blive til 48 mill. kr. Derfor er det heller ikke nogen overraskelse, når jeg her kan sige, at regeringen er positivt indstillet over for forslaget.

Jeg burde nu foretage en gennemgang af hele dette utroligt udviklede elevstøttesystem og forklare om elevstøtterammer, om socialindkomst, om grundstøtte og om særstøtte, men det vil jeg skåne ordførerne for, for jeg tror ikke, de vil høre særlig godt efter, og selv om de gør det, kan de ikke finde ud af det alligevel, medmindre de kender det i forvejen. Det er nemlig kolossalt udviklet, og en af de ting, jeg synes vi skulle ofre en tanke her i foråret, er, om vi kunne forenkler dette system, om vi kunne bruge de ekstra penge til at gøre det lidt enklere. Det er bare en idé til overvejelse.

Jeg kan gå ind for forslagets punkter 1, 2 og 3 om differentierede elevstøtterammer, om indtægtsskalaen og om nedsættelse af aldersgrænsen for forældreafhængigheden. De penge, der derefter bliver tilbage, kan vi så bruge til at forhøje satserne med. Det er aftalt, og det synes jeg er helt i orden.